

GYERGYÓI ÚJSÁG

A MAGYAR PÁRT PROGRAMMJA ALAPJÁN.

Előfizetési árak:
Egy évre 200; felévre 100; negyedévre 50 Lei
Hirdetések milliméter díjszabás szerint.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felelősszerkesztő:
Dr. SÁNDORY MIHÁLY
Kiadó laptulajdonos:
PUSKÁS J. ISTVÁN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Regele Ferdinand-ut 33. sz. (Sándory-ház.)
Szerkesztőségi órák mindennap d. u. 2–3-ig.
Telefon: 14.

Ujév.

Megint megvékonyodott a kalendárium erősen. Még két-három lapot leszakítottunk róla, s az egy esztendő óta megszokott évszám mással cserélődik fel. Ezerkilencszázhuszonkilencet fogunk írni.

Valahogy úgy van velünk a dolog, hogy a történelmünket tíz év óta számítjuk. Ami azelőtt volt: történelemelőtti kor. Az utolsó tíz év annyi újat, benyomást, történést hozott, hogy elhalványította emlékezetünkben az azelőtti idők képeit, s már csak úgy emlékszünk rá, mint nagyapó meséire: egyszer volt, hogy is volt?

Tízszor közeledtünk „történelmi” korunkban ujév ünnepe felé.

*

Az ember természetében van egy nagyon együgyű tulajdonság, amely fenntartja őt és megakadályozza, hogy kétségbeesésében öngyilkos legyen. Az, hogy remél. Bármilyen kevés oka, alapja is legyen rá. Bármilyen nevetségesnek is tűnjék légvárépítése semleges szemlélő szemében, az ember remél s ez élteti, szenvedésen, csalódáson keresztül, az Életen keresztül.

*

Ujév ünnepe a reménység napja. Mindenki azt hiszi magában, jövőre jobb lesz, mint a meghaló esztendőben volt.

Tízszor közeledtünk „történelmi” korunkban ujév ünnepe felé. S a tíz ujév alatt százszor reméltünk. Hiszen lehetetlenség, hogy ez az Európába nem illő elnyomatás, ez a középkorból erőszakkal és fáradságosan kiásott visszamarasztása minden haladási törekvésnek, megtartsa, változatlanul, örökké!

Százszor reméltünk, ezerszer csalódtunk.

Mindig volt valami külső változás. A börtön rácsát megtisztították, kifényesítették, be is lakkozták. A zárt megolajozták szépen, kipróbálták, hogy ki lehet-e nyitni kifogástalanul s aztán büszkén mutatták: ni, milyen nagy-szerűen megy! Hát lehet azt mondani erre, hogy nincs haladás!

És nagyon rossz néven vették mindannyian, hogy miért mondjuk rá olyan egyformán, békétlenül, unalmasan:

— Nem vagyunk megelégedve, nekünk nem ez kell, mert mi emberek akarunk lenni.

*

Románia történelme is mintha ezzel a tíz évvel élte volna új korát, hiszen, ami azelőtt volt, nem valami nagy dolog a mostanihoz képest.

Kicsiny balkáni országból Európa koncertjébe beszóló állam. Hirtelen, egy napról a másikra nőtt, anélkül,

hogy ideje lett volna csak meg is gondolni, mi történt. Anélkül, hogy ideje lett volna körülnézni, hogy is csináljuk csak a dolgainkat ebben az új, megnövekedett, meg nem szokott állapotunkban.

Az átmenet nem volt könnyű, az természetes.

Mint egy ifju, még gyermek ma és holnap nagykorúnak nyilvánítják, első pillanatban, az első napokban nem tud tökéletesen megbarátkozni új helyzetével, szédül, mert saját lábán kell állania és nincsen mellette a gyámja, ki eddig ellátta tanácsal: az újjászületett, naggyá serdült Nagyrománia is szédülő fejjel, káprázó szemekkel nézett szembe az önállóság, a jelentékenység, a Ma napjával, ami elől eddig gondos kezek aggódva zárták el, nehogy rásüssön, megvilágosítsa s egyes szándékok számára tulerőssé tegye.

Mert a kicsiny országnak sok-sok parazitája volt. Ingyenélője, aki a vért szívta és abból élt.

A parazitáknak pedig tulajdonságuk, hogy a világosságot nem szokták szeretni.

*

Romániának is most jött el a boldog új éve.

Megnövekedett, európai jelentőségű állammá fejlődött, de valahogy nem sikerült megszabadulnia parazitáitól.

Tekintélye is, sajnos, aszerint volt a többi államok között.

Most itt a boldog új éve: a nemzeti-parasztpárt, a becsületesség zászlóvivője jött, s azt mondja: elég volt.

Elkergeti az állam bőrébe akaszkodó, vérszívó kullancsokat, kinyitja az erősen elzárt, sötétre függönyözött ablakokat, hogy a Ma friss levegője, napsugara szabadon hatoljon be a dohosszagu szobákba.

Napfény, levegő van, az élősdiek borzadva menekülnek mindkettő elől, s a szomorú múlt romjai felett ünnepet ül a boldog, a jobbnak hirdetett jelen.

*

A Romániába szorult magyarság boldog fellélekzéssel fogadta a nemzeti-parasztpárt kormányrajutását. Végre — sóhajtottunk fel — itt a rég várt becsületesség, törvényesség, egyenlő elbánás. Emberek vagyunk és annak is fognak ezentúl tekinteni! Ideje is volt.

Hogy úgy mondjam, újra ujévet ültünk.

Jöttek a választások. Ha még ezer évig Romániában leszünk is, akkor is megmondjuk róluk, hogy szabadok voltak és becsületesek. Jöttek személyi változások. Mindegyikre új reménnyel dobant meg a szívünk. A leigázottság, rabszolgaság érzése részletekben

tünedezett el lelkünkéből, amikor a bennünket csak kizsákmányolásra alkalmas alanyként kezelő, gyarmatkormányzó-mentalitású tisztviselők távozásán örvendztünk.

A kormánynak ellenére voltunk, de talán nincs a világon még egy ellenzéki párt, amely kormánysikert akkora szeretettel, lelkesedéssel fogadott volna, mint ahogyan mi örültünk a nemzeti-parasztpárt hatalmas győzelmének.

És jött Alexandru Vaida-Voevod belügyminiszter ur, aki alkalmasnak találta kijelenteni, hogy

— „A magyarok még nem szenvedtek eleget. Még szenvedniök kell.”

*

Nem akartunk hinni magunknak. Lehetséges ez? Az igazság, jog kormányának belügyminisztere mondja ezt, olyan tónusban, mintha önmagát tartaná arra hivatottnak, hogy a szenvedés-hátrálékot rajtunk behajtsa?

Lehetetlen, de így van.

S tiszta ujév-örömmünkbe belesajog a kétség: hátha ez az egész változás csak arra jó, hogy újabb csalódást hozzon számunkra, az ezeregyediket a tíz év alatt. De fájdalmasabbat, mint együttvéve a többi ezer.

*

Messziről felénk csillog az ujév reménysége, s mellette a kétség: nem látjuk még, szabadság aranya-e az, ami szórja, visszaveri a napsugarat, vagy elnyomó börtön lánc, rabtartó szuronya.

Emberek vagyunk, tehát remélünk.

Hátha a gyanus csörgés, ami hallatszik, csak tévedés volt. Nem nálunk szólt. Nem nekünk szólt.

*

És ha nem?

Maniu kormányának sok a magyarral tudó minisztere. Ismernek azok bennünket, vagy ismerhetnének, ha akarnának. Az azonban biztos, hogy volt alkalmuk hallani egy régi, sokat használt magyar közmondást:

— Amilyen a jónapot, olyan a fogadjisten.

Mert olyan lesz az, ígérjük nekik! Ígérjük nekik a barátság hangján és ígérjük az elhatározottság dacával.

**Izléses és
szép nyomtatványok
csakis a
Sándory nyomdában
készülnek.**

„Immaculata“ ünnepség Szárhegyen.

A „Szentkereszt hadsereg“ szárhegyi tagozata dec. 23-án este kitűnően sikerült műsoros ünnepséget rendezett a „Szeplőtelen fogantatás“ tiszteletére.

A véletlen közbejártása folytán (képviselő és szenátorválasztások miatti szigorított rendszabály), az ünnepség lélekemelően kedves ünnepi torlódásban csúcsosodott ki. A szeplőtelen fogantatás és a várva-várt Messiás születésének magasztos ünnepsége, hogy nem folyt egybe (dec. 23., dec. 25.), csupán a közbeékelődött 24-ikének, Ádám és Éva napjának írható a rovására. Lám, összűleink hajdan az örökös ünnepséget, a végeláthatatlan boldogságot szakították részekre, verejtéket hozó robotos napokra és reménységet szülő ünnepekre — egyetlen botlásukkal s most a szárhegyiek szerencsésen csoportosuló ünnepségét akadályozták meg közbeékelődésükkel; első látszatra azt hinné az ember, hogy akaratlanul is rontanak, pedig nem így van ám!

Ha karácsony szent ünnepségének legendás erejű szemüvegén, a hagyományokon át figyeljük az eseményeket lelki szemünkkel, úgy látjuk, hogy elbukott összűleink tudatosan ékelődtek be a katolikus világ legmisztikusabb, legcsodásabb két ünnepsége közé. A szeplőtelen fogantatást látva, erősebbé válik hitük, mélyebb gyökereket ereszt reménységük a Messiás megszületésének kivárássában. A Máriába vetett határtalan szeretet, a születendő Messiásban való rendíthetetlen hit nagy dolgokra képesítette összűleinket hajdan, de nagy dolgok véghezvitelére segítette dec. 23-án este Szentkereszt hadseregét is Szárhegyen az „Immaculata“ ünnepségen.

Este 9 órai kezdettel, zsufolt házban ünnepélyes hangulatban, midőn szétnyíltak a függönyök, P. Kristó Modest karnagy bűvös erővel bíró kézmozdulatára harcedzett öregek módjára énekelte el a férfi dalárda Demény D. „Egi szűz virág“ c. csodásan szép dalát, utánna Főtiszt. Petress Kálmán igazgató tartotta megnyitó beszédét, melyben mesterkéletlen, tehát mindenki által könnyen megérthetően ismertette az ünnepség magasztosságát, megkapó szép példákalkal tarkítva különösen kedves volt beszédének azon része, melyben az igazi „Magyar — Mária — országnak“ szent István korát ismertette. Megérdemelt tapsokat és éljenzést kapott.

3. szám. A „Mennynek földnek“ c. egyházi éneket Hoós K.-tól énekelte a női kar, sok tapsot aratva (melyből jókora rész itt is Kristó karnagyot illeti).

4. sz. Csörgő Magda szavalt Szent Ferencről kedvesen.

5. sz. Már előre taps és éljenzés közepette lép az illusztris szerkesztő, író és rajzoló művész, P. Németh Gellért a közönség elé és magas szárnyalású beszédben — melyben nem volt előtte mélység és magasság, ahova el nem jutott volna — ismertette Kájoni Jánost, munkásságát és rettenetes korát, amelyben élt s amelyben egymaga képviselte közönséges barát-csuhába rejtve az igazi magyar kulturát, a szó szoros értelmében véve, extázisba ejtette hallgatóit, s midőn beszéde végeztével lehullott a lepel Kájoni képeről, véget érni nem akaró tapsvihar köszöntötte a kiváló szónokot.

6. sz. „Szent Ferenc himnusz“, énekelte a férfi dalárda.

7. sz. „Defekt a Libanon.“ Bohózat 2 felvonásban P. Németh Gellértől. A darab méltó fiatalon is nagy mesteréhez, ki egészséges humorával valóságban lebilincselte a közönséget. A darab sikeres előadásában fontos szerep jutott az igazán válogatott szereplőknek is: Ferencz Teréz, Keresztos Böske, Ferencz Rudolf, Oláh Tamás, Ferenczy István és Rezső, meg ifj. Márdirosz Gyuszinak. A kitűnő együttesből is kiemelkedett Ferencz Rudi a libáni zsidó korezmárost alakítva. Kár, hogy ritkán szerepel, szereplésével a fiatalabbakat nemes versengésre ösztökélte.

8. sz. „Üres a fészek“, éneklí a férfi dalárda.

9. sz. Konferál P. Németh Gellért, sok kedves pillanatot szerezve a közönségnek. Szünni nem akaró tapsot kapott. Hogy csodálatosan fejlett sokoldalúságát bebizonyítsa, felteucat gyors rajzot is mutatott be, mellyel aztán valójában meghódította a közönséget. Ha valakiről — úgy ő róla — el lehet mondani tulzás nélkül, hogy Isten jókedvében teremtette, hogy mindig többet és többet alkotva, bevilágosítsa az élet sivar pusztaságát.

10. Befejezésül a férfi dalárda elénekelte a „Dalhímnusz“ c. dalt. A dalárda négy számmal szerepelve egy este. Ugyancsak kitett magáért, de a közönség sem volt adós és a jól sikerült nótákért valósággal ünnepelte a még gyermekkorát élő, de máris eredményes munkásságát kifejtő dalárdát és annak kitűnő, ambiciózus karnagyát.

E helyen és alkalommal felhivom Gyergyó műkedvelő vezetőségeit a kínálkozó alkalomra, hogy a kiváló barátot, amíg még körünkben van, egy egy rendezendő nagyobb ünnepségre hívják meg, mert ahol Gellért atya megjelenik, ott nemcsak ünnepelni, de — szívből — örülni is fognak. Meg vagyok győződve, hogy ez ambiciózus — franciskánus csuhába bujt — igazi művészlélek, készséggel fog eleget tenni a meghívásoknak, hiszen ez az ő éltető terrénuma.

Angi Balázs.

Zenedélután.

Valamicskével fiatalabb éveimben történt földtekénk drága szép városában, Bécsben.

Már december közepe táján beköszöntött a zord, szigorú tél. Akkor még jegyre adták a szentet és minél többet dobtam a nagy eserép-kályhába, annál több poloska bujt elő a fal rejtékhelyeiből. Téltem, hogy nappal is kíváncsiskodnak, azért nappal sem fűtöttem be. Ez volt az az idő, amikor mi diákok felöltöztünk, hogy lefeküdjünk és levetkeztünk, hogy felkeljünk. Gyakran megtörtént, hogy reggel térd-melegítővel nyakmon és hócipővel fejemen ébredtem fel. Egy Galvan nevű uriember — jó rég lehetett — egy pár ez árnyékvilágból kimult béka cubókjába elektromos áramot vezetett — nem tudom milyen szárazelemet használt — és örömet lelte abban, hogy azok a csintalan békák strandfürdőben szokásos láb-uszógyakorlatokat végeztek. Nahát én is ilyenforma mozgásokat végeztem, amikor kidugtam lábujjkáma a jó meleg paplan alól. Azt hittem, hogy csak tréfa az a kis levegővel való kontaktus. Kévéssel azután ismét kidugtam és újra bevontam — és így játszadoztam, míg rá nem jöttem, hogy az öltözködést ilyen körülmények között két részre kell osztani: 1. egyelőre vagy mondhatnók átmeneti felruházkodásra és 2. végleges felöltözésre.

Délután volt. Háziasszonyom elment skizni és elment vele a délutáni teával bekapogtatás reménye is. Tavaszi felöltőmben az íróasztalnál kucorogtam, amikor egy névjegyem akadt meg pillantásom. Azoknak a névjegyeknek egyikén, melyeken egy pár sor ajánlás volt a „ked vesbarátságos“ bécsi bennszülöttekhez, akiket okvetlenül fel kell keresnie az embernek.

Még zöldfülű voltam, diák, aki még idetova alig egy hete kerültem fel a császárvárosba. Egyetlen örömet az osztrák korona lefelé tendálásának tapasztalatgátásában leltem. Elhagytam tavaszi felöltőmet és téli kabátomba boritkozva ott hagytam a tavaszt szobámban és kiléptem a téli délutánba. Mint lelkiismeretes ember Bécs és környéke térképét is magammal vittem. Már pár napi kísérlet után megállapítottam lakásom helyét és ponttal jelöltem meg. Szivrepesve gondoltam arra, mily jó is lesz pár perc múlva a Kleine Michaelgasse főnf Mezzanin egyik jó meleg szobájában baráti körben teázni. Mindig jó tájékozódó képességgel voltam megáldva és azért nagyon csodálkoztam, hogy miért vezetett vissza kis lakom elé végzetem és térképem egy jó félórás séta után (biztosan a Rote Fahne kiadásában jelent meg). Elhatároztam, hogy egy 37-es kocsiival megyek esetleges teázásom színhelyéig és irányba is vettem egy megállónál lassító kocsit.

„Gutentág“ mondtam alázatosan a kocsi elején forgolódo téliesen viselkedő bécsi szakembernek. „Ntág“ volt a válasz.

„Wo ist die Kleine Michaelgasse, bitte?“ folytattam a tárgyra térve.

„Wollnz fören odá gén?“ érdeklődött a szakferfi. Ha rágondolok, most is bosszankodom, hogy miért is nem tanultam meg jobban annak idején Cseh tanártól a mozgást végző idők alkalmazásának nűanszi finomságait. Ezért talán nem ítélnének el, amikor azt feleltem neki, hogy „ich möchte gehen“, mire ő szinte kiabálva kiáltotta, hogy „alzo, wosz wollnz deinn ágentli?“ Elcsilingelt. Mélán néztem a folyton kisebbedő kocsi után és szívtelennek találtam a kocsivezetőt. Mint utóbb kiderült, a kérdéses utca pár perenyire volt lakásomtól gyalog is.

Végre ott voltam a kedves család körében. A beszélgetés sikerrel indult meg. Minden beszédszakasz első mondatát nagy ujjongással megértettem, az azután következő mondatokat azonban csak annyira élveztem, mint a moszkvai leadó propaganda szónoklásait.

„Nicht wahr“ vágott bele egyszer a beszédbe a ház urnője. „Jawohl, Gnädigste“ alapulttam meg. „Ja?!?“ mondotta kissé csodálkozva. Biztosan rosszul értelmeztem, gondoltam és hogy helyrehozzam hibámat, „Nein!“ vágtam ki nagy büszkén. „Nein?!?“ rémült meg az urnő, de a hangja már sértődött és szomorú volt. Nem volt mit tennem, mozgolódtam ide-oda, részemről befejezettnek véltem a tárgyalást és még csak azt bátorkodtam kijelenteni, hogy imádom a zenét. Bár inkább dicsértem volna Einsteint, vagy Steinachot, vagy mindkettőt, kollektíve. Nem kellett több, előbb lenyomtak a zongorához, itt analfabétának nyilvánultam, mikor pedig kijelentettem, hogy Paganini hangszerén játszom, már a kezembe is nyomták a hegedűt és én... játszottam. Ifjábanatom minden fájdalmát beleheltem a hurokba és Toselli szerénédja rezgése hozta a szoba éterhulláma. Hosszu szünet... „Igen“, kezdte a háziasszony, „a magyarok nagyon szenvedélyesek.“ A ház feje ujságjaiba temetkezett, csak néha-néha villant ki szemüvegének kerete az ujságok közül. Néha köhécselt is egy-kettőt.

„Játszik klasszikust is?“ kérdezte az urnő. „Igen“, mondtam, „szeretem a kamarazenét, ach Gott, Haydn, Istenem! Haydn az ő 83 kvartettjével... Valamikor jó játékos voltam, Gnädigste, úgy hogy már számolni sem kellett és mégis együtt voltam.“

„Az opera érdekli?“ és már elém is tolt egy halom hangjegyet. Kiválasztottam a Faustkeringőt és eljutottam a futamokig. Ott azt a kijelentést tette, hogy nagyon merev a jobb kezem. Akkor rendben van, gondoltam, mert valahol olvastam, hogy X. Y. művész megengette magának egyes helyeken a jobb kéz merevségét. Megnyugodtam.

Már az előadási daraboknál tartottam Souvenir de Moscou. Éppen az üveghangok megállapításával voltam elfoglalva. Néma csend volt a szobában. Wieniawskit idéztem, Moszkva télen, trojkacsengés. A kályha hangos pattogása kizökkentett a nagy szellem idézéséből, hátra néztem. A csend némán honolt Senki sem volt a szobában. Letettem a hegedűt a zongorára.

kj.

Széljegyzetek egy műkedvelői előadáshoz.

Kezdhethem így is: Szép volt. De mégis úgy gondolom, hogy többet érdemelnek a derék tekerőpatakiak, akik most karácsony első és másodnapján hozták színre Pusztai Béla háromfelvonásos bohózatát „Juci és Jani“ címmel. Megérdemlik, hogy e két szónál többet mondjunk, írjunk róluk, megérdemlik, hogy neveiket olvassa Gyergyó, mert elismerésül csak ugys ennyit kapnak és egynehány tapsot s azután visszavonulnak a színpadról s robotolnak tovább s az élet kegyetlen karmai lerántják róluk az utolsó csepp idealizmust, amit a falu bennük kitermel. Pedig mást érdemelnének.

Nem tudom miért, de valahányszor egy ilyen vidéki műkedvelői előadáson vagyok s er-

ről írok, mindig jóleső érzés fog el és áhitattal nézem a csendben dolgozó szegény tanítókat, akik az utolsó szabad perceiket áldozzák fel a szindarabok rendezésére s büszke vagyok azokra a székely legényekre és leányokra, kik nehéz munkájuk közepette is időt tudnak szakítani a lelket nemesítő szereplésekre.

S így volt most is. Sok időt szenteltek a tekerőpatakiak a darab betanulására, de az eredmény meg is volt. Mindannyian ügyesen és talpraesetten szerepeltek. A címszerepben Gál Teruska, mint Juci és Murcek Tóni, mint Jani, tudásuk legjavát adták. Két olyan szereplő, két olyan dalos lélek ez a színészpár, akik már túlnőttek a falusi színpadokon, akik az Istentől megajándékozott tehetségükkel már sok darabot vittek sikerre. Mindketten a nehéz szerepüket finom, művészi érzékkel játszották, megkapó, színes alakításaikkal még jobban belopták magukat a közönség szívébe, amely sok forró, elismerő tapssal jutalmazta a fiatal színészpárt.

Az anya szerepében Benedek Lajosné nyújtott igen szép alakítást. Az anyai szív fájdalmának oly színes skáláját kellett végigjárnia, amelyre csak ő képes s így szép, kiforrott alakításában gyönyörködhetünk.

Sok derűt, sok kellemes percet szerzett a közönségnek Misi szerepében Főrika István, ki-ben egy kitűnő komikus minden tulajdonsága megvan. Általános derűtségben tartotta a közönséget s a darab sikerében neki volt a legnagyobb része. A többi komikusok is mind-megannyian tudásuk legjavát adták. A kántor szerepében Farkas Sándort látjuk, kit már nem kell dicsérni, hisz mindannyian ismerjük őt, mindnyájunké ő. Csicsa cigányt Nagy József alakította annyi átérzéssel és cigányos temperamentummal, hogy a társulat örökös cigányszerepet játszó tagjává választotta.

Imre István, Imre Istvánné, Gál Erzsike, Bokor Etelka, Bokor István, Bernád Ferencné, Nagy Józsefné, Fülöp Juliska, Horváth Annuska, Benedek Lajos, Bernád Ferenc, Tódor János, György Ignác, mind tudásuk legjavát adták.

Igy volt jó! Így is kell tennie minden községnek, így fejlődik az a nép, amelyben annyi erő van. Így jó, ha megmutatja egy-egy kicsiny székely község, hogy még él, nem akar elmaradni, még szereti fáját, kulturáját.

Ifj. Vadász József.

Hahó!

Temetői csendben, koromsötét éjjel,
Orrhegyig sem látva a szabadban széjjel,
Uttalan utakon, messzi a határon
Ki az, aki képes, hogy künn botorkáljon?
Hiszen az életnek egy nesze nem hallzik.
S mindent eltemetve „csomózva” hull a hó —
Ha életed kedves: Terj meg ember. Hahó!!

Puskával a vállán, fejszével a karján,
Térdig erő hóban, messzi hegyek alján
Elszántan, vakmerőn, Vadász törtet elő.
Hiába hord havat szemébe a szellő.
„Akármilyen lesz!” — sóhajt — „az Ur asztalára,
Karácsonyfát hozok a szent éjszakára!
Hogy örüljön benne aranyos családom,
Az ők mosolygásuk az én boldogságom!”
... Szellő! csendesülj el, hisz e sóhajt hallod,
Ha a szelek Urát listenednek vallod,
Nélküled is nehéz áttörtetni a hó...
A szegény Vadásznak az erdőig. Hahó!!

Bokor alján nyulak, fenyők között őzek,
Éppen neked való, szegény Vadász lőjled!
Pazarul gazdag lesz a „karácsonyeste”
Álmokban sem láttad, nem remélted ezt Te!
Bár nem lesz cicoma kis karácsonyfádon
Lesz, amit családod tányérján felvágjon. —
Ózpecsenye, nyulbus, hercegnek sem futja,
Ki ürököszhetetlen a Teremtő útja! —
Minden kedvez neked, nem csikorog a hó,
Szél! megállj egy percre! vagy erre fuji. Hahó!

Már-már archoz simul a vállba vett puská.
— Minő könnyű zsákmány! de a vadász lusta.
Nem mozdul a ravasz, még meg sem próbálja,
Egy csodás érzelm szívét átaljárja.
S megtörve a csendet, a főséges képet,
Igy szól: Élteteknek miért vessek véget?
Minden lénynek megvan a maga szent jussa,
Hogy éljen, amidőn jön a kis Jézuska.
Menjete! ne legyen vérrel festve a hó
Szeretet ünnepén, karácsonykor, Hahó!!

Szárhegy.

Angi Balázs.

HIREK.

Boldog új évet kívánunk mindenkinek.

— Az első fecske. A helyi gimnázium szegény gyermekei részére 20.000 lej kapott az államkasszától, hogy azt karácsonyi ajándékkul osszák szét. Szerencsére ez az összeg az igazgatóváltás után érkezett és így történhetett meg az, hogy egyrészt rendeltetési helyére, másrészt pedig nemzetiiségre való tekintet nélkül lett kiosztva. Fenti összegből 4000 lej jutott magyar tanulóknak, ami arányosan meg is felel a valóságnak. Örömmel fogadtuk az első fecskét s várjuk utána a többi.

— Mükedvelői előadás. A gyergyószentmihályi mükedvelők folyó hó 22-én este a Laurentzi nagytermében igen sikerült színelőadást tartottak. Három egyfelvonásos darab került színre, melyekben minden szereplő tudásának legjavát adta. Jóleső örömmel állapítottuk meg, hogy várcsunknak nagyon is sok tehetséges mükedvelője van. S ha olyan szakavatott kezében van a rendezés, mint E. Deér Kálmán bankigazgatónál, akkor a siker már eleve is biztosítva van. Helyszüke miatt lehetetlen ez alkalommal a szereplőkről mindazt a jót elmondanunk, ami tollunk hegyére kívánczik, de a közönség vastapsai minden szóval ékeesebben beszéltek. A régi kipróbált gárdából régen nem látott Kassay Imre és dr. Csiby Andor újlag bebizonyították, hogy milyen erősségei a mükedvelő gárdának. Balázs Dusi és Bodrogi Ilonka, akiket most láttunk először, kész művésznők biztosságával mozogtak a színpadon. Liebl Manyi, Blénessy Eila, Papp Sándorné, a tőlük már többször látott rutinnal játszottak. Polgár József Rozsa Gergelyből kabinet figurát alakított. De Puskás Antal, Papp Sándor, dr. Lengyel Emil, Gergely Zsombor is elsőrendűt nyújtottak kisebb szerepeikben is.

E. Deér Kálmán bankdirektor tizenhárom próbás rendezői színészi képességeit nem kell újlag kiemelni, hiszen ő már fogalom a gyergyói közönség előtt.

Az erkölcsi fénnyel sikerült előadás sajnos, nem felelt meg teljesen a várakozásunknak, pedig bizony az öreg Boér bácsi megérdemelte volna, hogy zsufolt ház tapsolja végig a kiváló előadást.

— Szilveszteri táncmulatságok. A gyergyószentmihályi bevonuló ifjak, mint minden évben, úgy most is bucsuestélyüket Szilveszter estéjén 8 órai kezdettel tartják a Laurentzi nagytermében a Szabó György Árvaház javára.

Az Alfalvi Tűzoltó Egyesület szintén Szilveszterkor tartja zártkörű táncmulatságát a tűzoltó felszerelések javára.

— A le nem szavazott választókat 500 lejig büntetik. A választói törvény 59. § a szerint azon választók, akik nem szavaztak le, 500 lejig megbüntethetnek. A megbüntethető választók névjegyzéke minden község előjáróságánál kifüggesztetik. Minden le nem szavazott választónak érdekében áll, hogy a kifüggesztéstől számított 5 nap alatt az illetékes járásbíróshoz előterjessze azon bizonyítékait, amelyek a szavazástól való elmaradását igazolják.

— A vigalmi-bizottság ülése. Folyó hó 30-án, vasárnap délelőtt feltizenkettőkor a Kereskedői Kör helyiségében a Sport Egylet vigalmi bizottsága ülést tart, melyre ezúttal is meghívja a tagokat. Az ülés tárgya a farsangon rendezendő nagy jeimezes estély megbeszélése. Évek óta már csendben telik el a farsang s csak örülnünk kell, hogy ép a Sport Egylet vigalmi bizottsága teszi meg a kezdő lépést egy látványos farsangi estély megrendezéséhez. Kedves köteleességünknek teszünk hát eleget, midőn már jóelőre felhívjuk a nagyközönség figyelmét a Sport Egylet tervbevett nagy látványos estélyére. A siker érdekében ezúton is nyomatékosan kérünk kell különösen a hölgytagoknak minél nagyobb számban való megjelenését.

— A Gyergyószentmihályi zsidó nőegylet műsoros teadélutánján szép számu publikum volt részes vasárnap a Laurentzi színháztermében.

A műsort Vajda Lászlóné prologgal nyitotta meg, melyet ez alkalomra Blum Sándor írt. Nagyszerű interpretálásával óriási sikert ért el. Dörgő tapsokat kapott érte a szerzővel együtt. Balázs Ili és Alter Gizi kedvesen, ügyesen és bájosan táncolt. Óvációjuk szünni nem akaró volt. Hirschhorn színészi kiforrottsággal énekelt, kuplázott és stancázott. Zajos sikere bizony arra buzdíthatná, hogy többször lássuk színpadon. Női egyfelvonásos bohózata „A motor” zárta be a rövid, de nivós műsort. A bohózat szereplői Weisz Malvin, Bojum Manei, Blumné, Hirschhorn, dr. Rosenfeld és Davidovits voltak. Mindenki ügyesen, talpraesetten játszott. Előadásukat szünni nem akaró nevetés kísérte. Szeretnénk tőlük még sokat látni. Dr. Rosenfeld és Davidovics konferánszain is sokat és jóízűen nevetett a kabarészerűen, asztalok mellett ülő publikum. Előadás után reggelig tánc volt. Az adományok a szegények felsegélyezésére fordítatik, mely az együletnek külföldben is a tulajdonképeni hivatása.

B. — Megnyílt a jégpálya. December 23-án megnyílt a jégpálya. A szakosztály elnöksége úgy határozott, hogy a tavaly jól bevált vascsora utáni koresolyázást felnőttek részére az idén is bevezeti. Így azoknak is, akiket hivatásuk akadályoz a délutáni koresolyázásban, eszténként 8–10 óra között rendelkezésükre áll a jégpálya.

Koresolyázás ideje: hétköznapiokon délután 5–7, este 8–10 óra között. Vasárnap és ünnepnapokon délelőtt 11–1, délután 4–8 óra között.

Díjak: személyjegy 20 lej. Diákjegy 10 lej. Bérlet 400 lej. Diákberlet 150 lej. Egy család 2 tagja részére 2 bérlet 700 lej.

— Elment Manciulescu. Eltávozott csendben a nagy, százkileneven centiméter felé járó férfi, aki azonban nemcsak alakjára volt nagy. Egyébben is megérdemelte a „nagy” jelzőt. Nem a jobban, tisztességben. Elment egy havas-ködös téli estén, felszedve a cókókáját, szinte szökve, egyedül, egyetlen barátától sem kísérve. Bár ment volna vele a szelleme, az általa képviselt mentalitás, messze, minél messzebb, hogy még lidérenyomások álunkban se lássuk meg egyszer se. Egyedül a főgimnázium új igazgatójától bucsuzott, akinek a kulcsokat átadta azzal, hogy majd még visszajön, vagy igazgatói, vagy prefektusi minőségben. — De már annál mi is ott leszünk! A távozáson érzett öröm miatt megfogam a szavunk s csak annyit tudunk utána bucsulni inteni — Menj, menj, a sohai viszontlátásra.

Boldog új évet kíván

tisztelt feleinek és jó barátainak

Weinstein Eduard

biztosítási titkár.

— A választói körzetek székhelyein készített szavazófülkék költségeit a belügyminisztérium fizeti. A csikmegeyi Magyar Párt elnöksége tudomására hozza mindazon községeknek, amelyek a lefolyt választások során mint szavazókörök székhelyei szerepeltek, hogy a választói törvény 65. cikke értelmében a szavazófülkék készítése a belügyminisztérium költségén történik és az ezen címen felmerült költségek a községi költségvetésekben előirányozandók mint bevételek. Ezen esetben, ha ezeknek a költségeknek kifizése megtagadtnék, kérjük értesíteni a csikszeredai Magyar Párt irodáját, hogy az az illetékes helyen interveniálhasson.

Új órás és ékszerészüzlet a Klein bodega mellett,

hol különféle márkájú órák, ékszerek a legszebb választékban kaphatók.

Javitások

12—1

a legjutányosabb áron készülnek.

Szíves pártfogást kér:

STEIN

órák és ékszerész

— Rálóttek Teju prefektus autójára. A mult hét valamelyik napján a prefektus autója a Tusnádfürdő melletti erdőn haladt keresztül, amikor egy fegyveres férfi megállást intett. A sofőr fékezett, majd amikor a fegyvereshez egészen közel ért, hirtelen gázt adott és elrobogott. Az dűhében négy lövést adott le az öt becsapó autóra, amely lövések azonban, miután a hátulsó üléseken senki sem ült, csak a kocsi bontakozott. A támadást bizonyára rablási szándékkal követte el az ismeretlen, mert Teju prefektusnak tudtunkkal még csak személyes ellenségei sincsenek, akik ellene merényletet követhetnének el. Politikai természetű merényletre pedig a román-magyarok egyformán rokonszenves prefektus ellen még csak gondolni sem lehet.

— **Eltörölték a táncilletéket.** Liberális ajándék volt. Egyszer megharagudott volt egy miniszter és hallatlanul magas illetékeket vetett ki minden táncmulatságra. Ez illetékek akkoriban minden bált megakadályoztak. Azonban nem tartottak sokáig: egy illetékkihágás miatt megbüntetett beperelte az államot, azon eimen, hogy adót, illetéket csak törvényhozási uton lehet létesíteni és nem miniszternek, rossz kedvében, rendelettel. A pert az illető a brassói táblánál meg is nyerte. — Azóta a rendeletet nem igen alkalmazták, de azért vissza nem vonták. Most a Maniu-kormány egyik első intézkedésével ezt a liberális abszurdumot egyszerűen törölte.

— **Rádiókészülékek felülvizsgálása.** A gyergyószentmiklósi államrendőrség figyelmezteti a rádió-felvevő készülékek tulajdonosait, hogy rádiózni csak engedéllyel szabad. Az engedély nélkül működő állomásokat a rendőrség leszereli és a felvevőket letétben tartja addig, míg az engedélyt az illetékes bizottság ki nem adja. Akik pedig engedélyezett készülékkel hallgatnak, kötelesek engedélyüket beiktatás végett a rendőrségen bemutatni.

* **Boldog új évet kívánok a nagyérdemű vevőközönségnek.** H e r s k ó Simon, szücsmester Gheorgheni, Str. Regele Ferdinand.

* **Érdekes hír.** A Marosvásárhelyi „Sperata” Biztosító Társaság Gyergyószentmiklóson felállította Háromszék-, Csikmegye és Maroshévíz részére a vezérképviseletet, melynek vezetésével J a k a b f f y Béla urat bizta meg. Hogy minden biztosító félnek meglegyen a teljes bizalma, a társaság az ellenőrző és likvidáló bizottságba beválasztotta Gyergyószentmiklósról Csiby János ipartestületi elnök urat, aki minden egyes haláleset alkalmával előforduló likvidálásnál személyesen fog jelen lenni, a társaság költségén, a fél érdekében. A „Sperata” biztosítási módja, a művelt nyugati államokban, nagy közkedveltségnek örvend és olyan általános, hogy alig van felnőtt egyén, akinek ilyen biztosítása ne volna. Csakis ezen az alapon építhető ki az olcsó népbiztosítás, melyre a „Sperata” Biztosító Társaság is törekedik. 3-1

* **Egy elegánsan butorozott két ágyas szoba a járásbíróssággal szemben kiadó.** Értekezni lehet Bocskor Margit varrógép üzletében.

* **En is, te is, ő is,** meggyőződöttünk Balázs cipőinek olcsó és tartós voltáról. Egyedül nála lehet felelősség mellett cipőszükségletünket biztosítani. Olcsó és kifogástalan munka.

* **Eladó egy tizenhat kötetes Pallas lexikon,** megtekinthető a Sándory nyomdában.

TUNGSRAM BARIUM CSÖVEK

BERKOVITSNÁL
GHEORGHENI. 2

Szilági-szálloda,

4-2

kávéház és
étteremben

Szilveszter-estétől mélyen leszállított árak.

**Legolesőbb étkezés.
Családok találkozója
Minden este zene!!!**

Kiadó lakás!!

1 üzlethelyiség, 2 szoba, 1 konyha, 1 kamra, 1 pince és a szükséges mellék-helyiségekkel együtt 1929. január 1-től kiadó. Értekezni lehet Novák Béla tulajdonossal.

Üzletáthelyezés.

A nagyrabecsült vásárló közönség szives tudomására hozzuk, hogy

kézmű és divatáru üzletünket,

amelyet ujonnan dusan felszereltünk a legjobb bel- és külföldi gyárak elsőrangú gyártmányaival, áthelyeztük Fötér 6. szám alatti Giffra-házba, a Puskás bank melletti modernül átalakított üzlethelyiségbe.

Raktáron tartunk

mindenféle női- és férfi ruházati cikket, szövő pamut és fejtőket.

Kiszolgálás pontos, áraink szabottak és szolidak, amelyről egyetlen látogatás is meggyőz mindenkit. A nb. vevőközönség saját érdekében is szives látogatást és pártfogást kérnek

Dr. Szenkovits testvérek

Gyergyószentmiklós, Fötér 6. szám. 8

Megérkeztek!!!

az 1929-es Moravetz
zongora és hegedű
ALBUMOK
a Sándory könyvkereskedésbe.

Garantált malomkövek, sir-
kövek és márványsírkövek
állandó raktáron
kaphatók

Barabás Gergely

kőfaragónál

Szárhegyen (Lázarea, jud. Ciuc.)

Vállalok bármilyen
épület és kriptaépítéseket
a legegyszerűbbtől a lediszebb kivi-
telben, teljesen fagyálló anyagból.
Szives megkeresésre árajánlattal, terve-
zéssel készséggel szolgálok. 52-12

A legújabb kiadásu, 828 receptet
tartalmazó

BENE ILONKA-féle

SAKÁCSKÖNYV

a Sándory-nyomdában
kapható.

Olcsóbb és tartalmasabb az eddigi
összes szakácskönyveknél.

Ha bármily modern, jó és olcsó
kivitelű

BUTORT 52-19

akar, ne sajnálja a fáradságot és fordul-
jon bizalommal **Ambrus István** mű-
asztaloshoz (Valea-Strâmbă) Tekerőpaták.

Időnkint kész hálószobák is kaphatók

SZENTKÉPEK

minden nagyságban 20 cm.-től
1 méterig legszebb választékban
kaphatók a

Sándory könyvkereskedésben.

Rádió vásárlás bizalom dolga.

Ügyeljen a címre.

Tungsram, Western, Telefun-
ken, Neutrovox, Schaleco,
Eumig, Weutrolyn készülé-
kek, **hangszórók, alkatrés-**
szek raktáron.

Accumulatorok feltöltését, gépek ue-
mutatását, felszerelését garancia
mellett eszközölöm.

Kedvező részletfizetés.

Berkovits Lázár

Gheorgheni, Fötér. 15-12

A legmakacsabb **köhögést,**
a kínzó **fulladást** és
rekedtséget bámulatos
rövid idő alatt megszünteti. A szájúre-
get desinficiálja s így a ragályos be-
tegségektől megóvja

Tüdőfű cukorka.

Kapható az összes gyógyszerárakban.

Ára 18 Lei. 52-9

Egyedüli készítő:

OSVÁTH

gyógyszertár Targu-Mureş.

Vigyázat! Csak bádogdobozban,
tüdővédjeggyel valódi.

Legszebb kivitelben,

legelőnyösebb árban készít

mindennemű butort

Silló Árpád 4-2

műbutorasztalos Ditrău.